

kring oyggjarnar

Føroyskir telvarar fingið sítt stóra ynski

Leingi hevur verið talað um tað. Mangar ferðir er tað roynt. Leingi hevur verið tingast um, hvussu tað skuldi skipast. Leingi hava vit biðað, men nú er tað komið. Talvblaðið. Við tí hevur føroyski telvarin fingið eitt av sínum stóru ynskjum. At tað er mangur leikur í longum talvi mugu vit ásanna tá vit hugsa um Talvblaðið.

Í síðstu viku kom fyrsta eintakið av Talvblaðnum. Eitt lítið, men snotuligt og innihaldsrikt rit við aktuellum og søguligum innihaldi. Greitt verður frá, tá talvsambandið varð stovnað í 1970 og fram til í dag hvat føroyameistaratelling viðvíkur.

Um føroyskar telvarar á talvolympiadum o.a.

Eisini eru nakrar Um føroyskar telvarar á talvolympiadum o.a.

Eisini eru nakrar talvuppgávur at finna í ritinum.

At tað hevur verið stóru tøvur á einum tilikumi riti er eyðvitað. Sjálvandi hevur føroyski telvarin kunnað lisið sær nakað til á útlendskum talvbláritum, og tað hevur hann eisini gjørt, men saknur hevur verið í okkara eigna.

Tað er Talvsamband Føroya sum gevur Talvblaðið út. Blaðstjóri er Bjarki Ziska. Blaðið kostar 11 krónur eintakið.

Wood-kappingin í Havn í komandi viku

Havnar Telvingarfelag hevur boðið til kappingar um Wood-borðið. Kappingin fer fram komandi viku í Havn, og verður hetta seinastu ferð at kappast verður um Wood-borðið.

Tað var Bretin Baruch H. Wood sum fyrri 33 árum síðani gav føroyskum telvarum hetta borðið at kappast um.

Vinnandi liðið hevur á hvørjum ári fingið eina silvurplátu festa á borðið, og nú er bert pláss fyrri eini plátu afturat.

Ein Wood-kapping er altíð spennandi. Her mótir hvørt felag við hvør sínum seks telvarum, men hvør, ið fer avstað við borðinum,

er nú ikki spennandi longur. Tað verður Havnar Telvingarfelag, sum longu hevur tryggjað sær sigurin við at hava vunnið 14 plátur, meðan vestmenningar hava vunnið 11. Miðvágur og Kollafjörður hava hvør sína plátu.

Sambært Talvblaðið er orsøkin, til at Havnar Talvfelag júst í komandi viku hevur boðið til kappingar, at B. H. Wood 13. júlifyllir sjeyti. H. T. heldur tað vera rimuligt at enda kappingina sjálvan føðingardagin, og hava teir í hesum sambandi boðið Wood til Føroya at vera við í veitsluhaldi, sum verður eftir kappingina.

Allir vilja mennu landbúnaðin

Teir politisku flokkarnir eru samdir um at mennu landbúnaðin, soleiðis at hendan vinnugreinin í størri mun kann nækta tann føroyska tørvin á landbúnaðarvør-um.

Men afturímóti eru teir politisku flokkarnir ikki samdir um, hvussu hendan menningin skal fara fram og hvussu ein landbúnaðarløggáva skal skipast.

Hesa niðurstøðuna kundi Sosialurinn gera eftir ein panelfund við floksformonnum á landbúnaðarstevnu í síðstu viku.

Eisini skiltist av floksformonnum, sum í ein vissan mun greiddu frá, hvat teirra stevnuskrá segði um landbúnaðin, at endamálssetningurin hjá teimu teimum ymsku flokkunum er ógvuliga generellur og lítið útgrein-aður.

Avtaka festiskipanina

Formaður javnaðarfloks-

ins, Atli Dam, segði, at flokkurin er sinnaður fyrri at avtaka festiskipanina. Í staðin mælir javnaðarflokkurin til eina skipan við leigusattmálum, soleiðis at leiguupphæddin verður sett á ein slíkan hátt, at dugnaskapur lønar seg. Men fráfarandi bóndin skal hava rætt at geva tilmæli um eftirfylgjara.

Um ognarjörðina segði Atli Dam, at hon eigur at fáa somu sømdir sum tann almenna jörðin til útbýggjan av hósandi brúkmum.

Viðvíkjandi jarðarlógini vil javnaðarflokkurin, at hon skal skipast so, at øll, sum hava áhuga fyrri landbúnaði, fáa møguleika fyrri at búgva seg út innan hesa vinnu, eins og hesi skulu hava møguleika at nýta hesa útbúgving.

Royndir um alt landið

Annars visti Atli Dam á, at javnaðarflokkurin mælir til, at royndarstøð og landbúnaðarskúli eiga at verða lögð so, at hesir stovnar kunnu gera royndir um alt landið. Eisini skal skipast so fyrri, at royndarstøðin fær atgongd at virka á allari almennari jörð.

Javnaðarflokkurin er ikki sinnaður at lata Føroya Jarðarráð verða ein sjálvstøðugan stovn, men vil umskipa hann, soleiðis

at hesin verður ráðgeandi stovnur undir løgtingi og landsstýri.

Sum heild mælir javnaðarflokkurin til, at tað almenna í størri mun stuðlar og fyriskipar landbúnaðarvinnuna á ymsan hátt. Og visti Atli Dam í hesum viðfangi á, at tað almenna eigur at kunna á-taka sær at seta garðar í rakstrarbúnað stand og at tað almenna eigur at fáa heimild til at uppkøpa búnaðarjörð til samanlegging.

Figgjarnevndin vælsinnað

— Eingin er samdur um, hvussu lagnan fer at vera millum festi jørðina og óðalsjörðina. Eingin kann siga, hvønn týðning óðalsjörðin hevur havt fyrri Føroya fólk. Hon hevur hildið livið uppi á fólknum og óðalsjörðin merkir hetta at eiga, hvat ein stendur á, segði. Hákon Djurhuus, tá hann endaði framburð sín.

Annars visti Hákon Djurhuus á, at figgjarnevndin hevði hækkað jättanin á figgjarlógini:

— Men tað er ikki nógv mikið við veitingum frá almennari síðu. Tað er tørvin á at útbýggja landbúnaðin, soleiðis at møguleikar vera fyrri eini framleiðslu til gagns fyrri framleiðsluna sjálva og samfelagið, segði Hákon Djurhuus, sum eisini visti á, at

nýdyrkingarnar megu vaksa, um landbúnaðinum skal vera liv lagað.

Hilmar Kass saknaði eina samskipan frá búnaðarmonnum, har teir lögdu fram greiðar linjur.

Í hesum viðfangi visti hann á, at tað vóru um 20 áhugafeløg 20 áhugafeløg innan landbúnaðarvinnuna og mælti til eina vissa samanlegging av øllum hesum feløgnum.

Hilmar Kass ferðir fram, at tað vóru tvær gongdir fyrri at mennu landbúnaðin: 1: Hvussu skal landbúnaðurin útbýggjast og 2: Hvussu skal solan skipast.

Hann helt tað vera greitt, at dentur skal leggjast á teir tættir, har føroyingar eru kappingar-førir við útlendskar framleiðarar.

Annars visti Hilmar Kass á, at treytin fyrri at leggjast skal á ognarjörðina mátti vera hon, at tann almenna jörðin var troyst til fulnar. Hann segði, at honum dámdi ikki at leggja ognarjörðina saman í stórrir eindir:

— Fólkíð missir tá ein arv, sum ikki kann roknast út í peningi.

Stórri týðning, enn útflutningurin sigur

Adolf Hansen visti m.a. á, at landbúnaðarvinnan hevði stórri týðning enn útflutningstølini vísa.

Ahugaverdur kvinnuleikur

Um frigering kvinnunar og sínámillum stríð teirra

Tað er ikki bara tann kvinnuliga frigeringin frá tí valdsenda mannsam-felagnum, sum er tema í leikinum »To akter for fem kvinder«, sum Næstved Amatørszene vitjar í Havn við í hesum døgum.

Sínámillum stríð kvinnunar um kvinnunnar stríð og stóðstøð hevur líka stóran týðning í leikinum.

Tær ymsku áskoðan-inar koma fram í tí ofta drúgva kjakinum millum tær fimm kvinnurnar —

umboðandi ta sannfordu, fráskýldu kvinnuna. Ta sannfordu ógiftu kvinnuna. Ta giftu konventionellu kvinnuna, hvørs tósingarlag snýr seg um lítla annað enn smáputl, mann og børn og sum heldur, at hon alla tíðina sigur okkurt bytt. Ta óskyldugu, heimføðisligu, misháttu og ósannfordu, sum hvørki hevur børn, mann ella nakað andaligt stóði at standa á. Og at enda ta kvinnuna, sum á skræðuni tykist liva í einum

lukkuligum, uppsnákaðum hjúnarlagi og hevur tað nakað so gott saman við øllum status-symbol-unum

Men seinri kemur fram, at hon hóast alt ikki hevur tað so gott, og hevur funnið tryggileika hjá einum elskara. Hon er yvirflutkend og hevur ampa av nógvum — ikki minst kvinnuspurningum.

»Sjálvsálit er lykilin til alt«, verður sligið fast og hetta verður ferð eftir ferð

sjónskt í leikinum.

Leikurin er frálíka væl spældur. Serliga hugtakandi er Elinor, Dorte Buchardt, við sínum lætta spæli. Hanna, Armgarð Djurhuus, sum er av føroyskari ætt, kemur eisini stak væl frá sínum snarsinta leiki. Hinar triggar hóska eisini stak væl til leiklutir sínar.

Leikurin kennist í stóð-um nakað einstáttaður, hóast kjakið bæði er sigandi og spennandi.

j.m.